

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 381.

Anden Session.

98de Møde.

Onsdagen den 26de Februar.

(Fortfat.)

Ordføreren (fortfat): Det var nu under alvorlig Omtale i Udvalget, hvilken af de 2 Veie man skulde gaae, enten at udnævne en Commission for hele Landet, bestaaende af nogle faa men sagkyndige Mænd, hvem Undersøgelserne skulde være uddelte over, eller at lade Dyrigheden paa hvert Sted udnævne Synsmænd; i det første Tilfælde kunde man jo aabenbart være langt sikkrere paa at faae Undersøgelserne foretagne med Sagkundskab, Noget, der er af Bigtighed paa den ene Side for Staten, forsaavidt den interesserer sig for, at intetfomhelst Farligt undgaaer Synsmændene, og paa den anden Side vistnok ogsaa for selve Cierne eller Brugerne af Maskinerne eller Dampskibet, idet de fleste vist vilde være enige med mig i, at mange Kjedsommeligheder og mange Slags Dphold og Fortrædeligheder kunne opstaae af Ukyndighed, og vistnok mange flere end af ond Vilje. Imidlertid fandt man dog, at der var overveieende Betænkkeligheder mod denne Maade at organisere Tilsynet paa; disse Folk vilde for det Første stadigt eller meget hyppigt komme til at rejse og derved foraarsage endeel Beføstninger for Staten, og for det Andet kunde let den ene Dampmaskine-Cier eller Bruger komme til at vente altfor længe paa den anden, naar paa samme Tid Undersøgelser skulde foretages i forskjellige Dele af Landet. Vi besluttede os altsaa til at indstille, saaledes som det oprindelig var foreslaaet, at der paa hvert enkelt Sted i hvert enkelt Tilfælde skulde vælges nye Synsmænd — eller, om Dyrigheden fandt for godt, kunde den nogenlunde stadigt vælge de samme Folk, det staaer der ikke

noget Bestemt om — til at foretage Undersøgelsen. Saavidt jeg veed, er dette ganske i Analogie med de Bestemmelser, der ellers gjælde, at Udnævnelsen i Kjøbenhavn skal foretages af Magistraten og udenfor Kjøbenhavn af Amtmanden, men man har dog troet at burde tilføie den Rettighed for vedkommende Amtmand, at han ogsaa kunde vælge Synsmænd udenfor Amtet; thi det maa dog nok anses for at være givet, at der kunde være adskillige Amter i Danmark, hvor der ikke var en eneste Mand at finde, der kunde foretage en saadan Undersøgelse. Jeg troer ikke, man skal gaae ud fra den Forudsætning, at det er nogen særdeles vanskelig Prøve, eller at der hører nogen særdeles stor Dygtighed til at anstille denne Undersøgelse, men ligesom op fra Gaden kunde man dog ikke tage Synsmændene, og det blev man jo i mange Tilfælde næsten nødt til, naar man ikke tilstede Amtmanden at vælge Synsmændene udenfor Amtet. At der i § 19 er bestemt, at Synsmændene bør have deres Dine henvendte paa Kjedelens, Maskinens eller Skibets Beskaffenhed i det Hele, for ogsaa at kunne paatale saadanne mislige Omstændigheder ved Kjedlen eller Skibet, der maatte gaae udenfor Bestemmelserne her i Loven, antager jeg, at enhver Sagkyndig vil indrømme er en Selvfølge, thi det er aldeles umuligt, i en Lov at kunne optælle de forskjellige Retninger, hvori man kan synde mod Sikkerheden ved Forsærdigelsen af et saa sammensat Kedskab. Jeg troer ikke, der er noget Videre at bemærke om de følgende Paragrapher; de slutte sig i det Væsentlige til Regjeringens Udkast, og forøvrigt ere de kun en nærmere Udførelse af det, jeg allerede har paapeget med Hensyn til Organisationen. Kun skal jeg bemærke, at ifølge Afstemningen over § 8 vil det være nødvendigt at udelade endeel af § 22, hvilket Udvalget